इत्येवं कृष्णदेवस्य नाम्नामष्टोत्तरं शतं।
कृष्णेन कृष्णभक्तेन श्रुत्वा गीतामृतं पुरा ॥ ३७ ॥
स्तोत्रं कृष्णप्रियकरं कृतं तस्मान्मया परं।
कृष्णनामामृतं नाम परमानन्ददायकं ॥ ३८ ॥
अनुपद्रवदुःखघ्नं परमायुष्यवर्द्धनं।
दानश्रुततपस्तीर्थं यत्कृतन्त्विह जन्मनि ॥ ३९ ॥
पठतां शृण्वतां चैव कोटिकोटिगुणं भवेत्।
पुत्रप्रदमपुत्राणामगतीनां गतिप्रदं ॥ ४० ॥
धनावहं दरिद्राणां जयेच्छूनां जयावहं।
शिशूनां गोकुलानाञ्च पुष्टिदं पुष्टिवर्द्धनं ॥ ४१ ॥
वातग्रहज्वरादीनां शमनं शान्तिमुक्तिदं।
समस्तकामदं सद्यः कोटिजन्माघनाशनं।
अन्ते कृष्णस्मरणदं भवतापभयापहं ॥ ४२ ॥
कृष्णाय यादवेन्द्राय ज्ञानमुद्राय योगिने।
नाथाय रुक्मिणीशाय नमो वेदान्तवेदिने ॥ ४३ ॥
इमं मन्त्रं महादेवि जपन्नेव दिवानिशं।
सर्व्वग्रहानुग्रहभाक् सर्व्वप्रियतमो भवेत् ॥ ४४ ॥
पुत्रपौत्रैः परिवृतः सर्व्वसिद्धिसमृद्धिमान्।
निर्विश्य भोगानन्तेऽपि कृष्णसायुज्यमाप्नुयात् ॥ ४५ ॥

इति श्रीनारदपञ्चरात्रे ज्ञानामृतसारे चतुर्थरात्रे उमामहेश्वरसंवादे धरणीशेषसंवादे श्रीकृष्णाष्टोत्तरशतनामस्तोत्रं समाप्तं प्रथमोऽध्यायः ॥